

Υπόθεση C-342/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

23 Ιουλίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Helsingin hallinto-oikeus (Φινλανδία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

9 Ιουλίου 2020

Προσφεύγουσα:

«A» SCPI

ΕΙΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ελσίνκι

HALLINTO-OIKEUS
(διοικητικό πρωτοδικείο του
Ελσίνκι)

9
Ιουλίου
2020

**ΠΑΡΕΜΠΗΠΤΟΥΣΑ
ΔΙΑΤΑΞΗ**

Αριθμός πρωτοκόλλου
04255/19/8108

Finlex [φινλανδική βάση
νομοθεσίας και
νομολογίας]

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης
προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής
Ένωσης δυνάμει του άρθρου 267 της
Συνθήκης για τη Λειτουργία της
Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)

Προσφεύγουσα

«Α» SCPI
εκπρόσωπος: Mikko Larvala,
δικηγόρος

Μετέχοντες στη διαδικασία

Veronsaajien
oikeudenvälvontayksikkö (νομική
υπηρεσία για την προάσπιση των
δικαιωμάτων των φορέων που
μπορούν να προβαίνουν στην επιβολή
φόρων)
[«Α» SCPI]

Προσβαλλόμενη απόφαση

Υπ' αριθ. P0069824222 απόφαση της
13ης Ιουνίου 2019 της Verohallinto
(φορολογικής αρχής) με αντικείμενο
δεσμευτική προκαταρκτική απόφαση
περί φορολογήσεως του εισοδήματος

Αντικείμενο της διαδικασίας

1. Σύμφωνα με τον Laki verotusmenettelystä (νόμο περί φορολογικής διαδικασίας) η Verohallinto (φορολογική αρχή) μπορεί να εκδώσει κατόπιν αιτήσεως υποκειμένου στον φόρο δεσμευτική προκαταρκτική απόφαση σχετικά με φορολογικό ζήτημα. Στην αίτηση για τη χορήγηση προκαταρκτικής απόφασης ο αιτών πρέπει να περιλάβει όλα τα απαραίτητα στοιχεία της υποθέσεως.

2. Εφόσον ζητηθεί από τον αιτούντα, η Verohallinto (φορολογική αρχή) πρέπει να ακολουθήσει κατά τη φορολόγηση την προκαταρκτική απόφαση που έχει καταστεί οριστική. Η εκδοθείσα από τη Verohallinto (φορολογική αρχή) δεσμευτική προκαταρκτική απόφαση μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του Hallinto-oikeus (αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου). Κατά της εκδιδόμενης από το διοικητικό δικαστήριο απόφασης μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο μόνο κατόπιν αδείας του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου.
3. Στην εκκρεμή κύρια δίκη η εταιρία «Α» SCPI (στο εξής, επίσης: προσφεύγουσα) υπέβαλε αίτηση σύμφωνα με τα ακολούθως αναφερόμενα στη Verohallinto (φορολογική αρχή) προς έκδοση δεσμευτικής προκαταρκτικής αποφάσεως για τα φορολογικά έτη 2019 και 2020. Η προσφεύγουσα προσέφυγε κατά της προκαταρκτικής αποφάσεως της Verohallinto (φορολογικής αρχής) για το φορολογικό έτος 2020 ενώπιον του Hallinto-oikeus (διοικητικού πρωτοδικείου, Φινλανδία).
4. Η κρινόμενη υπόθεση αφορά την ερμηνεία των άρθρων 49, 63 και 65 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Η αίτηση στη Verohallinto (φορολογική αρχή) για την έκδοση δεσμευτικής προκαταρκτικής αποφάσεως και η προκαταρκτική απόφαση της Verohallinto

Αίτηση στη Verohallinto (φορολογική αρχή) για την έκδοση δεσμευτικής προκαταρκτικής αποφάσεως

5. Η προσφεύγουσα είναι επενδυτικός οργανισμός γαλλικού δικαίου και έχει τη μορφή εταιρίας μεταβλητού κεφαλαίου (Société Civile de Placement Immobilier à Capital Variable – [αστικής εταιρίας επενδύσεων ακινήτων μεταβλητού κεφαλαίου]) που επενδύει σε ακίνητα τα οποία βρίσκονται στη Γαλλία ή στη ζώνη του ευρώ. Οι σχετικές εγκαταστάσεις εκμισθώνονται σε επαγγελματίες. Στα τέλη του έτους 2017 [σελ. 2 του πρωτοτύπου] η αξία του επενδυτικού οργανισμού ανερχόταν σε περίπου 32 εκατομμύρια ευρώ. Η εταιρία αυτή διέθετε προς μίσθωση εγκαταστάσεις σε τέσσερα ακίνητα σε τέσσερις διαφορετικές χώρες της ζώνης του ευρώ. Έως το τέλος του έτους 2017 η εταιρία είχε 926 μετόχους.
6. Η προσφεύγουσα είναι νομικό πρόσωπο γαλλικού δικαίου, αλλά την εκπροσωπεί και λαμβάνει για λογαριασμό της όλες τις κατά τον νόμο και το καταστατικό αποφάσεις μόνο η εταιρία με την επωνυμία «Α» SAS («Α» Asset Management, Société par actions simplifiée [απλουστευμένη κεφαλαιουχική εταιρία]), που επίσης διαχειρίζεται κεφάλαια. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί από μόνη της να συνάψει καμία δικαιοπραξία. Η προσφεύγουσα υπόκειται στην εποπτεία της γαλλικής χρηματοπιστωτικής εποπτικής αρχής (AMF) και αποτελεί οργανισμό εναλλακτικών επενδύσεων κατά την έννοια της οδηγίας 2011/61/ΕΕ.

7. Οι επενδυτές πραγματοποιούν τις επενδύσεις τους μέσω της αποκτήσεως μεριδίων της προσφεύγουσας. Οι επενδυτές δύνανται επίσης να συναλλάσσονται με τα μερίδια και μεταξύ τους. Η εταιρία μπορεί επίσης να προβεί σε εξαγορά των μεριδίων, μόνο όμως στον βαθμό που η εν λόγω εξαγορά αντιστοιχεί σε απόκτηση νέων μεριδίων. Διαφορετικά, η τιμή εξαγοράς είναι σαφώς μικρότερη.
8. Οι επενδυτές λαμβάνουν ετησίως για τα μερίδιά τους την απόδοση που αντιστοιχεί στο εισπραχθέν από την προσφεύγουσα καθαρό εισόδημα από μισθώματα και τα λοιπά χρηματικά έσοδά της. Για τη διανομή της αποδόσεως αποφασίζει η γενική συνέλευση. Η εταιρία ευθύνεται έναντι των τρίτων για τις υποχρεώσεις της, αλλά και οι επενδυτές ευθύνονται δευτερευόντως για τις υποχρεώσεις της εταιρίας.
9. Η προσφεύγουσα δεν υπέχει υποχρέωση καταβολής φόρου εισοδήματος στη Γαλλία, αλλά αποτελεί φορολογικά διαφανή οντότητα. Οι επενδυτές υπέχουν υποχρέωση καταβολής φόρου εισοδήματος τόσο για τα αποκομιζόμενα από τα μερίδιά τους εισοδήματα όσο και για την υπεραξία που πραγματοποιείται από την πώληση ή την εξαγορά των μεριδίων.
10. Η προσφεύγουσα είχε προγραμματίσει για τον Ιούνιο του 2019 την υπογραφή συμβάσεως πωλήσεως για την αγορά μετοχών δύο φινλανδικών ανώνυμων εταιριών συλλογικών επενδύσεων σε ακίνητα. Στις εν λόγω εταιρίες ανήκαν ακίνητα που χρησιμοποιούνταν στο πλαίσιο λιανεμπορίου. Με την ολοκλήρωση της συμβάσεως η προσφεύγουσα σχεδιάζει να σχοληθεί στη Φινλανδία με την εκμίσθωση ακινήτων ως προς τους χώρους εκείνους που ελέγχει ως κυρία των μετοχών της ανώνυμης εταιρίας διαχειρίσεως ακινήτων. Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα εξετάζει τη δυνατότητα να προβεί και σε άλλες επενδύσεις σε ακίνητα στη Φινλανδία μέσω της αγοράς μετοχών άλλων ανωνύμων εταιριών συλλογικών επενδύσεων σε ακίνητα ή μέσω της απευθείας επενδύσεως σε ακίνητα. Όλες οι επενδύσεις της προσφεύγουσας αποσκοπούν σε μακροχρόνια ιδιοκτησία, καθώς πρέπει να διατηρεί τα ακίνητα στην κυριότητά της για πέντε τουλάχιστον χρόνια. Μετά την πάροδο του εν λόγω διαστήματος, η προσφεύγουσα μπορεί να προβεί στην πώληση των φινλανδικών ακινήτων και των μετοχών των εταιριών διαχειρίσεως ακινήτων προς επίτευξη υπεραξίας.
11. Η προσφεύγουσα και η υπεύθυνη για τη λήψη αποφάσεων που την αφορούν, «Α» SAS, έχουν την κύρια έδρα τους στο Παρίσι, καθώς και εγκαταστάσεις και σε άλλα σημεία στην κεντρική Ευρώπη, αμφότερες οι εταιρίες όμως δεν διατηρούν εμπορικά καταστήματα στη Φινλανδία ούτε άλλη εμπορική εγκατάσταση, από την οποία να μπορούν έστω και εν μέρει να διαχειρίζονται τις φινλανδικές επενδύσεις τους σε ακίνητα ή να λαμβάνουν τις αποφάσεις που τις αφορούν. Η «Α» SAS διαχειρίζεται τις φινλανδικές επενδύσεις εξ ολοκλήρου από τη Γαλλία. Η «Α» SAS ανέθεσε στην εταιρία BDO να την υποστηρίξει στη διαχείριση των σχετικών με τον ΦΠΑ ζητημάτων στη Φινλανδία.
12. Βάσει του φινλανδικού Tuloverolaki (νόμου περί φόρου εισοδήματος, TVL) και της φινλανδογαλλικής συμβάσεως για την αποτροπή της διπλής φορολογήσεως

είναι σαφές ότι η προσφεύγουσα υπέχει βασικά υποχρέωση καταβολής φόρου στη Φινλανδία για τα εισοδήματα από μισθώματα που πραγματοποιεί εκεί, τα οποία προέρχονται τόσο από τα ακίνητα που ανήκουν απευθείας στην ίδια, όσο και από τους χώρους που ελέγχει ως κυρία των μετοχών της ανώνυμης εταιρίας διαχείρισεως ακινήτων. Δεδομένου ότι ένας φινλανδικός επενδυτικός οργανισμός αποτελεί ως προς τη φορολόγηση εισοδήματος νομικό πρόσωπο και απαλλάσσεται ως εκ τούτου από τον φόρο εισοδήματος, πρέπει στην προκειμένη υπόθεση να κριθεί βάσει της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων της ΣΛΕΕ και της Συμφωνίας ΕΟΧ αν η απαλλαγή από τη φορολογία [σελ. 3 του πρωτοτύπου] πρέπει να ισχύσει και για αλλοδαπά κεφάλαια, που είναι συγκρίσιμα με φινλανδικούς επενδυτικούς οργανισμούς. Οι διατάξεις του TVL προβλέπουν διαφορά στη φορολόγηση μεταξύ ενός φινλανδικού και ενός γαλλικού επενδυτικού οργανισμού απλώς και μόνο με βάση τον τόπο εγκαταστάσεως του επενδυτικού οργανισμού.

13. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ίδια αποτελεί συγκρίσιμο με φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό οικονομικό φορέα που δεν υπέχει υποχρέωση καταβολής φόρου στη Φινλανδία για τα εισοδήματα από μισθώματα και υπεραξίες που πραγματοποιεί. Θεωρεί ότι τα χαρακτηριστικά της είναι κατ' αντικειμενική κρίση επί της ουσίας βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου συγκρίσιμα με αυτά φινλανδικού επενδυτικού οργανισμού.

Επί των υποβαλλόμενων με την αίτηση για την έκδοση δεσμευτικής προκαταρκτικής αποφάσεως ερωτημάτων

14. Πρέπει υπό τις αναφερθείσες στην αίτηση περιστάσεις να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα είναι επενδυτικός οργανισμός συγκρίσιμος με φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό, κατά την έννοια του άρθρου 3 του νόμου περί φόρου εισοδήματος, που απαλλάσσεται βάσει του άρθρου 20 του νόμου περί φόρου εισοδήματος από τον φόρο εισοδήματος;
15. Υπέχει η προσφεύγουσα υποχρέωση καταβολής φόρου στη Φινλανδία για τα εισοδήματα που πραγματοποιεί εκεί από μισθώματα και από την υπεραξία από τη μεταβίβαση ακινήτων και μετοχών ανωνύμων εταιριών διαχείρισεως ακινήτων;

Απόφαση της Verohallinto (φορολογική αρχή) της 13ης Ιουνίου 2019 αφορώσα δεσμευτική προκαταρκτική απόφαση για τα φορολογικά έτη 2019 και 2020

16. Η Verohallinto (φορολογική αρχή) έκρινε στο πλαίσιο της προκαταρκτικής αποφάσεως που εκδόθηκε για το φορολογικό έτος 2019 ότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε να θεωρηθεί υπό τις αναφερθείσες στην αίτηση περιστάσεις ως συγκρίσιμη σύμφωνα με τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της με φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 4, του νόμου περί φόρου εισοδήματος και ότι θα μπορούσε να ισχύει και γι' αυτήν η απαλλαγή από τον φόρο εισοδήματος βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 1, του νόμου περί φόρου εισοδήματος. Έκρινε επομένως ότι η προσφεύγουσα δεν υπέχει υποχρέωση καταβολής φόρου στη Φινλανδία για τα εισοδήματα από μισθώματα και την

υπεραξία από τη μεταβίβαση ακινήτων και μετοχών των ανωνύμων εταιριών διαχειρίσεως ακινήτων που πραγματοποιεί στη χώρα αυτή.

17. Η Verohallinto (φορολογική αρχή) διαπίστωσε συναφώς ότι θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι, βάσει των φορολογικών διατάξεων που ίσχυαν το φορολογικό έτος 2019, ο επενδυτικός οργανισμός «Α» SCPI ήταν υπό τις αναφερθείσες στην αίτηση περιστάσεις σύμφωνα με τα λειτουργικά του χαρακτηριστικά συγκρίσιμος με επενδυτικό οργανισμό κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 4, του νόμου περί φόρου εισοδήματος, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 49 και 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και της σχετικής νομολογίας του Δικαστηρίου και την εθνική νομολογία. Ως εκ τούτου, τα εισοδήματα από μισθώματα καθώς και η υπεραξία από τη μεταβίβαση ακινήτων και μετοχών ανωνύμων εταιριών διαχειρίσεως ακινήτων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα στη Φινλανδία κατά το φορολογικό έτος 2019 απαλλάσσονται από τον φόρο βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 1, σημείο 2, του νόμου περί φόρου εισοδήματος.
18. Η Verohallinto (φορολογική αρχή) έκρινε στο πλαίσιο της προκαταρκτικής αποφάσεως που εκδόθηκε ως προς το φορολογικό έτος 2020 ότι η προσφεύγουσα πρέπει να θεωρηθεί υπό τις αναφερθείσες στην αίτηση περιστάσεις συγκρίσιμη βάσει των ουσιωδών χαρακτηριστικών της με φινλανδικό νομικό πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 4, του νόμου περί φόρου εισοδήματος και ότι δυνάμει του άρθρου 20a, παράγραφος 1, του νόμου περί φόρου εισοδήματος, θεωρείται ότι υπέχει υποχρέωση καταβολής φόρου για τα εισοδήματα που πραγματοποιεί. Έκρινε επομένως ότι η προσφεύγουσα υπέχει υποχρέωση καταβολής φόρου στη Φινλανδία για τα εισοδήματα από μισθώματα και την υπεραξία από τη μεταβίβαση ακινήτων και μετοχών ανωνύμων εταιριών διαχειρίσεως ακινήτων που πραγματοποιεί εκεί.
19. Στη χορηγηθείσα για το φορολογικό έτος 2020 δεσμευτική προκαταρκτική απόφαση που προσέβαλε η προσφεύγουσα, η Verohallinto (φορολογική αρχή) διαπίστωσε ότι η συγκρισιμότητα της προσφεύγουσας με εγχώρια ανώνυμη εταιρία προκύπτει επίσης από το επισυναπτόμενο στην αίτηση φυλλάδιο του ως άνω επενδυτικού οργανισμού. Η απόδοση του ως άνω επενδυτικού οργανισμού διανέμεται στους μετόχους μόνο με απόφαση της γενικής συνελεύσεως. Η προσφεύγουσα [σελ. 4 του πρωτοτύπου] είναι επενδυτική εταιρία μεταβλητού κεφαλαίου, ως εκ τούτου δε δεν διαθέτει την προαπαιτούμενη από το άρθρο 20a, παράγραφος 4, του νόμου περί φόρου εισοδήματος νομική μορφή ειδικού επενδυτικού κεφαλαίου που έχει δημιουργηθεί με σύμβαση.
20. Ως εκ τούτου, τα εισοδήματα από μισθώματα και η υπεραξία από τη μεταβίβαση ακινήτων και μετοχών ανωνύμων εταιριών διαχειρίσεως ακινήτων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα στη Φινλανδία κατά το φορολογικό έτος 2020 αποτελούν φορολογητέο εισόδημα στη Φινλανδία βάσει του άρθρου 10, σημείο 1, σημείο 6 και σημείο 10, του νόμου περί φόρου εισοδήματος.

Περίληψη των κυριότερων επιχειρημάτων των διαδίκων

21. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το άρθρο 20a του νόμου περί φόρου εισοδήματος αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης, διότι απαιτεί να θεωρούνται ως ειδικά επενδυτικά κεφάλαια μόνο εκείνα που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση και έχουν έδρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η προσφεύγουσα αποτελεί κατά τον εκτεθέντα στην αίτηση χορηγήσεως προκαταρκτικής αποφάσεως τρόπο οικονομικό φορέα συγκρίσιμο από κάθε άποψη με φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό. Η μοναδική διαφορά συνίσταται στο ότι η προσφεύγουσα έχει σύμφωνα με τις απαιτήσεις του γαλλικού νόμου περί επενδυτικών οργανισμών τη μορφή εταιρίας, ενώ αντίθετα οι επενδυτικοί οργανισμοί σύμφωνα με τον φινλανδικό νόμο περί επενδυτικών οργανισμών δημιουργούνται με σχετική σύμβαση.
22. Όπως επισημαίνεται στην απόφαση της Verohallinto (φορολογικής αρχής) που αφορά το έτος 2019, η προσφεύγουσα είναι συγκρίσιμη βάσει των λειτουργικών χαρακτηριστικών της με φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό. Αυτό δεν επηρεάζεται εκ του γεγονότος ότι ο νόμος περί φόρου εισοδήματος τροποποιήθηκε.
23. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το άρθρο 20a του νόμου περί φόρου εισοδήματος αποτελεί απαγορευμένη κρατική ενίσχυση για τους φινλανδικούς επενδυτικούς οργανισμούς, διότι αυτοί που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση μπορούν να απολαύουν της φορολογικής απαλλαγής, ενώ αντίθετως τα ειδικά επενδυτικά κεφάλαια που έχουν τη μορφή εταιρίας ή εμπιστεύματος (Trust) στη Φινλανδία υπέχουν υποχρέωση καταβολής φόρου εισοδήματος, και μάλιστα ανεξαρτήτως του ότι αντικειμενικώς πρόκειται για τους ίδιους οργανισμούς.
24. Η Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (νομική υπηρεσία για την προάσπιση των δικαιωμάτων των φορέων που μπορούν να προβαίνουν στην επιβολή φόρων) επεσήμανε ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, καίτοι η άμεση φορολογία εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, ωστόσο, κατά την άσκησή της, τα κράτη μέλη πρέπει να τηρούν το δίκαιο της Ένωσης (π.χ. απόφαση C-632/13, σκέψη 28). Δεδομένου ότι δεν υφίστανται σε ενωσιακό επίπεδο κανόνες εναρμόνισης αναφορικά με όλες τις μορφές των συλλογικών επενδύσεων και τη φορολόγησή τους ως προς το προκύπτον εισόδημα, τα κράτη μέλη μπορούν να θέτουν διαφορετικές εθνικές απαιτήσεις, που άπτονται των μορφών των συλλογικών επενδύσεων και των τρόπων λειτουργίας τους. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να φορολογούν τις διαφορετικές μορφές συλλογικών επενδύσεων με διαφορετικό τρόπο. Η προσφεύγουσα δεν πληροί τις τεθείσες στο άρθρο 20a, παράγραφος 4, του νόμου περί του φόρου εισοδήματος, προϋποθέσεις απαλλαγής για ειδικά επενδυτικά κεφάλαια που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση.

Εθνικές διατάξεις και προπαρασκευαστικές εργασίες*Εφαρμοστές εθνικές διατάξεις για το φορολογικό έτος 2020*

25. Σύμφωνα με το άρθρο 3, σημείο 4, του Tuloverolaki (νόμου περί φόρου εισοδήματος, όπως διαμορφώθηκε με τον τροποποιητικό νόμο 528/2019), ως «νομικά πρόσωπα» νοούνται, κατά την έννοια του εν λόγω νόμου, μεταξύ άλλων, οι ανώνυμες εταιρίες, οι επενδυτικοί οργανισμοί και τα ειδικά επενδυτικά κεφάλαια. [σελ. 5 του πρωτοτύπου]
26. Σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, σημείο 2, του νόμου περί φόρου εισοδήματος, πρόσωπα τα οποία κατά το οικείο οικονομικό έτος δεν είχαν την κατοικία τους στη Φινλανδία, καθώς και τα αλλοδαπά νομικά πρόσωπα, υπέχουν υποχρέωση καταβολής φόρου εισοδήματος για τα εισοδήματα που απέκτησαν στη χώρα αυτή («περιορισμένη φορολογική υποχρέωση»).
27. Σύμφωνα με το άρθρο 10, σημείο 1, του νόμου περί φόρου εισοδήματος, συνιστούν εισόδημα που πραγματοποιείται στη Φινλανδία, μεταξύ άλλων, εισόδημα από τα ευρισκόμενα στη χώρα αυτή ακίνητα ή από χώρους που κατέχονται βάσει μετοχών φινλανδικής κτηματικής ή άλλης ανώνυμης εταιρίας ή λόγω της συμμετοχής σε κτηματική εταιρία ή συνεταιρισμό.
28. Σύμφωνα με το άρθρο 10, σημείο 6, του νόμου περί φόρου εισοδήματος, συνιστούν εισόδημα που πραγματοποιείται στη Φινλανδία, μεταξύ άλλων, τα μερίσματα, τα πλεονάσματα που πραγματοποιούνται από συνεταιρισμούς και κάθε άλλο συγκρίσιμο με αυτά εισόδημα που αποκτήθηκε από φινλανδική ανώνυμη εταιρία, συνεταιρισμό ή άλλο νομικό πρόσωπο, καθώς και τα μερίδια στο εισόδημα φινλανδικού ομίλου.
29. Σύμφωνα με το άρθρο 10, σημείο 10, του νόμου περί φόρου εισοδήματος, συνιστούν εισόδημα που πραγματοποιείται στη Φινλανδία, μεταξύ άλλων, η υπεραξία που αποκτάται από τη μεταβίβαση ευρισκόμενου στη χώρα αυτή ακινήτου ή μετοχών ή μεριδίων φινλανδικής ανώνυμης εταιρίας διαχείρισεως ακινήτων, άλλης ανώνυμης εταιρίας ή συνεταιρισμού, τα συνολικά περιουσιακά στοιχεία των οποίων αποτελούνται σε ποσοστό μεγαλύτερο του 50 % από ένα ή περισσότερα ευρισκόμενα στη χώρα αυτή ακίνητα.
30. Σύμφωνα με το άρθρο 20a, παράγραφος 1, του νόμου περί φόρου εισοδήματος, που τέθηκε σε ισχύ στις αρχές του έτους 2020 (όπως διαμορφώθηκε με τον τροποποιητικό νόμο 528/2019), επενδυτικοί οργανισμοί κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, σημείο 2, του πρώτου κεφαλαίου του Sijoitusrahastolaki (213/2019, νόμου περί επενδυτικών οργανισμών 213/2019), ή συγκρίσιμοι με αυτούς αλλοδαποί επενδυτικοί οργανισμοί ανοικτού τύπου που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση, οι οποίοι διαθέτουν 30 τουλάχιστον μετόχους, απαλλάσσονται από τον φόρο που επιβάλλεται στο εισόδημα.

31. Σύμφωνα με το άρθρο 20a, παράγραφος 2, του νόμου περί φόρου εισοδήματος, οι διατάξεις της παραγράφου 1 αναφορικά με την απαλλαγή των επενδυτικών οργανισμών από τον φόρο εφαρμόζονται και στα ειδικά επενδυτικά κεφάλαια κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του δεύτερου κεφαλαίου, του Laki vaihtoehdotrahastojen hoitajista 162/2014 (νόμου 162/2014 περί της διαχείρισεως εναλλακτικών επενδυτικών οργανισμών), και στα συγκρίσιμα με αυτά αλλοδαπά ειδικά επενδυτικά κεφάλαια που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση, εφόσον τα κεφάλαια είναι ανοικτού τύπου και διαθέτουν 30 τουλάχιστον μετόχους.
32. Σύμφωνα με το άρθρο 20a, παράγραφος 4, του νόμου περί φόρου εισοδήματος, προϋπόθεση για την απαλλαγή από τον φόρο ενός ειδικού επενδυτικού κεφαλαίου κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του δεύτερου κεφαλαίου του νόμου περί της διαχείρισεως εναλλακτικών επενδυτικών οργανισμών, ή ενός συγκρίσιμου με αυτό αλλοδαπού ειδικού επενδυτικού κεφαλαίου που έχει δημιουργηθεί με σύμβαση, το οποίο επενδύει τα κεφάλαιά του κυρίως με τους αναφερόμενους στο άρθρο 4 του κεφαλαίου 16a του εν λόγω νόμου τρόπους σε ακίνητα και κινητές αξίες ακινήτων, είναι να διανέμουν ετησίως στους μετόχους τους τουλάχιστον τα τρία τέταρτα από τα κέρδη του οικονομικού έτους χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η υπεραξία τους που δεν έχει ακόμη ρευστοποιηθεί.
33. Σύμφωνα με το άρθρο 20a, παράγραφος 7, του νόμου περί φόρου εισοδήματος, οι διατάξεις περί των επενδυτικών οργανισμών ή των ειδικών επενδυτικών κεφαλαίων εφαρμόζονται και σε τμήμα του κεφαλαίου, εφόσον ένας επενδυτικός οργανισμός ή ένα ειδικό επενδυτικό κεφάλαιο αποτελείται από [...] περισσότερους επιμέρους οργανισμούς.

Προπαρασκευαστικές εργασίες του άρθρου 20a του νόμου περί φόρου εισοδήματος

34. Αντικείμενο του νομοσχεδίου HE 304/2018 νρ ήταν η εξειδίκευση των διατάξεων επί των προϋποθέσεων των απαλλαγών από τον φόρο για τους επενδυτικούς οργανισμούς και τα ειδικά επενδυτικά κεφάλαια. Οι διατάξεις για τις απαλλαγές από τον φόρο εισήχθησαν αργότερα στο άρθρο 20a του νόμου περί φόρου εισοδήματος με τον τροποποιητικό νόμο 528/2019. [σελ. 6 του πρωτοτύπου]
35. Στο σημείο 2.3.2 του νομοσχεδίου επισημαίνεται ότι, πριν από την έκδοση του τροποποιητικού νόμου, η φορολογική αντιμετώπιση των αλλοδαπών επενδυτικών οργανισμών δεν ρυθμιζόταν καθόλου ούτε στον νόμο περί φόρου εισοδήματος ούτε στον Lähdeverolaki (νόμο περί παρακρατήσεως φόρου στην πηγή). Η φορολογική αντιμετώπιση αποφαιζόταν κατά περίπτωση βάσει της ερμηνείας της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και του ζητήματος ποιες περιστάσεις θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη για την εξομοίωση των εγχώριων οικονομικών φορέων με τους αλλοδαπούς. Η φορολογική αντιμετώπιση των επενδυτικών οργανισμών ρυθμιζόταν ούτως ή άλλως ελάχιστα σε εθνικό επίπεδο, γεγονός που θα μπορούσε να είναι ο λόγος για τον οποίο υπήρχε ευρύτατη εξομοίωση των αλλοδαπών επενδυτικών οργανισμών με τους ημεδαπούς επενδυτικούς οργανισμούς. Βάσει της νομολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης φαίνεται ότι μόνον οι λόγοι της διαφοροποίησης που

προβλέπονταν στις εθνικές φορολογικές διατάξεις λαμβάνονταν υπόψη αναφορικά με την κρίση περί διαφορετικής φορολογικής μεταχείρισεως, ενώ, για παράδειγμα, για την κρίση περί εξομοιώσεως δεν είχαν σημασία οι προβλεπόμενες στις διατάξεις για τους επενδυτικούς οργανισμούς ιδιότητες του επενδυτικού οργανισμού ή του ειδικού επενδυτικού κεφαλαίου. Ωστόσο, δεν είναι σαφές βάσει της εθνικής νομολογίας και εκείνης του Δικαστηρίου (ΔΕΕ) ποιες περιστάσεις θα λαμβάνονται υπόψη για την κρίση περί συγκρισιμότητας. Βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου, πάντως, δημιουργείται η εντύπωση ότι μικρές διαφορές στη νομική μορφή ή διαφορές στη φορολογική μεταχείριση στο κράτος εγκαταστάσεως αλλοδαπού επενδυτικού οργανισμού δεν αρκούν για να στοιχειοθετηθεί μια ουσιαστική διαφορά αναφορικά με την κρίση περί συγκρισιμότητας. Στη νομολογία δίδεται ρητά σημασία στη φορολογική μεταχείριση του επενδυτικού οργανισμού και όχι στη φορολογική μεταχείριση σε επίπεδο επενδυτή.

36. Στο σημείο 3.2 επισημαίνεται ότι επιδιώκεται να ληφθεί υπόψη η ανάγκη τροποποίησης των φορολογικών διατάξεων που προκύπτει από τις προτάσεις τροποποίησης της νομοθεσίας περί των επενδυτικών οργανισμών. Σκοπός του νομοσχεδίου είναι επίσης να υπάρξει σαφήνεια στις περιπτώσεις στις οποίες αλλοδαπός επενδυτικός οργανισμός εξομοιώνεται ως προς τη φορολόγηση με φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό ή ειδικό επενδυτικό κεφάλαιο που απαλλάσσονται από τον φόρο και να βελτιωθεί με τον τρόπο αυτόν η προβλεψιμότητα της φορολόγησεως και η ασφάλεια δικαίου, καθώς και να περιοριστεί η περιττή γραφειοκρατία.
37. Στον ισχύοντα νόμο περί φόρου εισοδήματος δεν υπάρχει ορισμός της έννοιας του επενδυτικού οργανισμού, γεγονός που οδηγεί στο να επαφίεται στη φορολογική πρακτική και στη νομολογία ο καθορισμός των κριτηρίων συγκρισιμότητας. Το γεγονός ότι η ισχύουσα εθνική φορολογική διάταξη έχει πολύ γενική διατύπωση θα μπορούσε να οδηγήσει στο να εξομοιώνονται ευκολότερα τα ειδικά επενδυτικά κεφάλαια με φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό. Οι φινλανδικοί επενδυτικοί οργανισμοί ή τα ειδικά επενδυτικά κεφάλαια δεν θα έχαιραν απαραίτητα αντίστοιχης μεταχείρισεως ή θα μπορούσαν να υπόκεινται σε αυστηρότερη ρύθμιση από τα ειδικά επενδυτικά κεφάλαια, γεγονός που θα μπορούσε να θεωρηθεί προβληματικό από πλευράς ουδετερότητας του ανταγωνισμού. Το νομοσχέδιο επιδιώκει να εξομοιώσει συναφώς τους ημεδαπούς με τους αλλοδαπούς επενδυτικούς οργανισμούς.
38. Ένα στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη ως προς τη φορολόγηση στη Φινλανδία συνίσταται στο ότι η φορολογική αντιμετώπιση διαμορφώνεται ανάλογα με τη νομική μορφή του επενδυτικού μέσου. Το νομοσχέδιο δεν επιδιώκει να αλλάξει αυτό το σκεπτικό. Οι φινλανδικοί επενδυτικοί οργανισμοί και τα ειδικά επενδυτικά κεφάλαια αποτελούν μορφώματα που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση, το δε νομοσχέδιο αποσκοπεί απλώς στη συγκεκριμενοποίηση των φορολογικών ρυθμίσεων αναφορικά με τους ημεδαπούς και τα ειδικά επενδυτικά κεφάλαια που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση.

39. Στο σημείο 3.3 διαπιστώνεται ότι η διάταξη δεν αποσκοπεί στο να διαφοροποιηθεί από το σκεπτικό που πρέπει γενικά να λαμβάνεται υπόψη ως προς τη φορολόγηση στη Φινλανδία, σύμφωνα με το οποίο η φορολογική μεταχείριση διαμορφώνεται ανάλογα με τη νομική μορφή. Δεν υπάρχει πρόθεση επεκτάσεως της εφαρμογής της διατάξεως περί απαλλαγής από τον φόρο και σε άλλες νομικές μορφές οργανισμού συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες στην αλλοδαπή [σελ. 7 του πρωτοτύπου]. Δεν προτείνεται επομένως να εφαρμόζεται η διάταξη και σε άλλες μορφές οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες πέρα από αυτές που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση, ενώ ακόμη και σε αυτές τούτο ισχύει μόνον εφόσον συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις.
40. Αν ληφθεί υπόψη η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων της ΣΛΕΕ, δεν μπορεί να υπάρξει διαφορετική μεταχείριση ως προς τη φορολόγηση μεταξύ των ημεδαπών και των αλλοδαπών επενδυτικών οργανισμών. Σε αντίστοιχη περίπτωση κατά την οποία ημεδαπός επενδυτικός οργανισμός απαλλάσσεται από τον φόρο, δεν θα μπορεί να γίνεται παρακράτηση φόρου στην πηγή ούτε για καταβαλλόμενο σε αλλοδαπό επενδυτικό οργανισμό μέρος. Πάντως, λαμβανομένης υπόψη της ερμηνευτικής ανάγκης όσον αφορά την ίση μεταχείριση συναφώς και της εκ του λόγου αυτού προκαλούμενης περιττής γραφειοκρατίας, πρέπει να εξειδικευτούν οι φορολογικές ρυθμίσεις για τους επενδυτικούς οργανισμούς. Θα καταστεί με τον τρόπο αυτό σαφές σε ποιες περιπτώσεις αλλοδαπός επενδυτικός οργανισμός μπορεί να εξομοιωθεί με φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό ή ειδικό επενδυτικό κεφάλαιο. Οι αιτήσεις για επιστροφή του παρακρατηθέντος στην πηγή φόρου έχουν επίσης δημοσιονομική σημασία.
41. Η φορολόγηση στη Φινλανδία βασίζεται στη νομική μορφή του επενδυτικού μέσου. Οι φινλανδικοί επενδυτικοί οργανισμοί αποτελούν μορφώματα που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση, που δεν είναι αυτοτελή νομικά πρόσωπα, αλλά περισσότερο σύνολα περιουσιακών στοιχείων, η απαλλαγή των οποίων από τον φόρο ρυθμίζεται ειδικά. Οι αλλοδαποί επενδυτικοί οργανισμοί μπορούν να εξομοιωθούν ως προς τη φορολόγηση με φινλανδικές ανώνυμες εταιρίες κυρίως λόγω της νομικής τους μορφής.
42. Στην έκθεση VaVM 34/2018 της δημοσιονομικής επιτροπής τονίζεται μεταξύ άλλων ότι περιήλθε σε γνώση της ότι το νομοσχέδιο δεν έλαβε υπόψη τους αλλοδαπούς επενδυτικούς οργανισμούς κατά την έννοια της οδηγίας για τους συλλογικούς επενδυτικούς οργανισμούς (οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες [ΟΣΕΚΑ]) και επενδυτικούς οργανισμούς με τη μορφή εμπιστεύματος (Trust). Η απαλλαγή από τον φόρο επιφυλάσσεται μόνο στους επενδυτικούς οργανισμούς και τα ειδικά επενδυτικά κεφάλαια που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση, διότι οι επενδυτικοί οργανισμοί που ιδρύονται στη Φινλανδία μπορούν να είναι μορφώματα που δημιουργούνται αποκλειστικά και μόνο με σύμβαση. Ως προς τη φορολογική αντιμετώπιση των εταιριών επενδύσεων και των επενδυτικών οργανισμών με τη μορφή του εμπιστεύματος (Trust) εξακολουθεί επομένως να είναι αναγκαία μια ερμηνεία σε συνάρτηση με το δίκαιο της Ένωσης.

43. Η ως άνω επιτροπή έκρινε, ωστόσο, ότι το νομοσχέδιο είναι δικαιολογημένο συναφώς, διότι οι φινλανδικές φορολογικές διατάξεις θα προσαρμοστούν μέσω των προτεινόμενων αλλαγών κατά τρόπο ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούν τις απαιτήσεις που έχουν τεθεί από το Δικαστήριο με τη μέχρι στιγμής νομολογία του ως προς τη φορολογική αντιμετώπιση των αλλοδαπών κεφαλαίων που εξομοιώνονται με φινλανδικούς επενδυτικούς οργανισμούς και ειδικά επενδυτικά κεφάλαια. Είναι επίσης σημαντικό ότι η φορολογική βάση δεν θα περιορίζεται υπέρμετρα σε διασυννοριακές περιπτώσεις.

Σχετικό δίκαιο της Ένωσης

Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

44. Κατά το άρθρο 49, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, στο πλαίσιο των κατωτέρω διατάξεων, οι περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως των υπηκόων ενός κράτους μέλους στην επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους απαγορεύονται. Η απαγόρευση αυτή εκτείνεται επίσης στους περιορισμούς για την ίδρυση πρακτορείων, υποκαταστημάτων ή θυγατρικών εταιριών από τους υπηκόους ενός κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους.
45. Κατά το άρθρο 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, στα πλαίσια των διατάξεων του σχετικού κεφαλαίου, απαγορεύεται οποιοσδήποτε περιορισμός των κινήσεων κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών. **[σελ. 8 του πρωτοτύπου]**
46. Κατά το άρθρο 65, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ, οι διατάξεις του άρθρου 63 δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών να εφαρμόζουν τις οικείες διατάξεις της φορολογικής τους νομοθεσίας οι οποίες διακρίνουν μεταξύ φορολογουμένων που δεν βρίσκονται στην ίδια κατάσταση όσον αφορά την κατοικία τους ή τον τόπο όπου είναι επενδεδυμένα τα κεφάλαιά τους.
47. Κατά το άρθρο 65, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, τα μέτρα και οι διαδικασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν μπορούν να αποτελούν ούτε μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ούτε συγκεκριμένο περιορισμό της ελεύθερης κίνησης των επενδυτικών οργανισμών και των πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 63.

Νομολογία του Δικαστηρίου

48. Αντικείμενο της απόφασης του Δικαστηρίου C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy*, ήταν η ελευθερία εγκαταστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 43 ΕΚ (νυν άρθρου 49). Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε με το ερώτημά του να διευκρινιστεί αν τα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ, καθώς και τα άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ, έχουν την έννοια ότι, για την εξασφάλιση των θεμελιωδών ελευθεριών που αυτά προστατεύουν, ανώνυμη εταιρία ή επενδυτικός οργανισμός φινλανδικού δικαίου και SICAV λουξεμβουργιανού δικαίου πρέπει να θεωρούνται συγκρίσιμα νομικά πρόσωπα, ανεξαρτήτως του ότι το φινλανδικό δίκαιο δεν γνωρίζει

αντίστοιχη με SICAV μορφή εταιρίας, λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι η SICAV, η οποία είναι εταιρία λουξεμβουργιανού δικαίου, δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο των εταιριών του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 90/435 προς την οποία είναι σύμφωνη η εφαρμοστέα εν προκειμένω φινλανδική νομοθεσία περί του φόρου στην πηγή, και λαμβανομένου ακόμη υπόψη ότι η SICAV απαλλάσσεται του φόρου εισοδήματος κατ' εφαρμογή της εσωτερικής φορολογικής νομοθεσίας του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου. Αντίκειται, υπό τις συνθήκες αυτές, στις προαναφερθείσες διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ το γεγονός ότι η εγκατεστημένη στο Λουξεμβούργο εταιρία SICAV, η οποία εισπράττει μερίσμα, δεν απαλλάσσεται της παρακρατήσεως του φόρου στην πηγή στη Φινλανδία επί του μερίσματος αυτού;

49. Στη σκέψη 50 της εν λόγω αποφάσεως το Δικαστήριο επεσήμανε ότι, πρώτον, το γεγονός ότι στο φινλανδικό δίκαιο δεν απαντά μορφή εταιρίας της ίδιας νομικής φύσεως με τη SICAV του λουξεμβουργιανού δικαίου δεν μπορεί, αυτό καθαυτό, να δικαιολογήσει διαφορετική μεταχείριση, καθόσον, ελλείπει πλήρους εναρμονίσεως του δικαίου περί εταιριών των κρατών μελών σε κοινοτικό επίπεδο, το γεγονός αυτό θα στερούσε την ελευθερία εγκαταστάσεως από κάθε πρακτική αποτελεσματικότητα.
50. Στη σκέψη 55 της εν λόγω αποφάσεως το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, οι διαφορές μεταξύ μιας SICAV λουξεμβουργιανού δικαίου και μιας ανώνυμης εταιρίας φινλανδικού δικαίου, τις οποίες προέβησαν η Φινλανδική και η Ιταλική Κυβέρνηση, δεν αποτελούν επαρκή στοιχεία για τη θεμελίωση αντικειμενικής διάκρισης όσον αφορά την απαλλαγή από την παρακράτηση του φόρου στην πηγή επί των εισπραττομένων μερισμάτων. Επομένως, παρείλκε η εξέταση του αν και σε ποιο βαθμό οι διαφορές μεταξύ μιας SICAV λουξεμβουργιανού δικαίου και ενός φινλανδικού επενδυτικού οργανισμού, τις οποίες προέβησαν οι εν λόγω κυβερνήσεις, είναι ικανές να θεμελιώσουν μια αντικειμενικά διαφορετική κατάσταση.
51. Στη σκέψη 56 της εν λόγω αποφάσεως το Δικαστήριο επεσήμανε επίσης ότι, κατά συνέπεια, η διαφορετική μεταχείριση των αλλοδαπών SICAV και των ημεδαπών ανώνυμων εταιριών [σελ. 9 του πρωτοτύπου] όσον αφορά την απαλλαγή από την παρακράτηση φόρου στην πηγή για τα διανεμόμενα από τις ημεδαπές εταιρίες μερίσματα συνιστά περιορισμό στην ελευθερία εγκαταστάσεως, απαγορευόμενο, κατ' αρχήν από τα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ.
52. Τόσο στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-338/11 έως C-347/11, *Santander Asset Management*, αναφορικά με τον γαλλικό φόρο που παρακρατείται στην πηγή, όπως επίσης και στην υπόθεση C-190/12, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company*, αναφορικά με τον πολωνικό φόρο που παρακρατείται στην πηγή, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο φόρος επί των μερισμάτων που παρακρατείται στην πηγή στο κράτος της πηγής αντίκειται στο άρθρο 63 ΣΛΕΕ, διότι οι αλλοδαποί επενδυτικοί οργανισμοί που βρίσκονται σε αντικειμενικά συγκρίσιμη με τους εγχώριους επενδυτικούς οργανισμούς κατάσταση υπόκεινται φορολογικά σε δυσμενέστερη από αυτούς μεταχείριση.

53. Στην υπόθεση C-156/17, *Köln-Aktienfonds Deka*, που αφορούσε την επιστροφή του ολλανδικού φόρου επί των μερισμάτων, το Δικαστήριο στη σκέψη 55 της εν λόγω αποφάσεως επεσήμανε ότι εθνική νομοθεσία η οποία εφαρμόζεται αδιακρίτως τόσο στους εγκατεστημένους στην ημεδαπή όσο και στους εγκατεστημένους στην αλλοδαπή επιχειρηματίες μπορεί να συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των επενδυτικών οργανισμών. Πράγματι, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ακόμη και μια διαφοροποίηση στηριζόμενη σε αντικειμενικά κριτήρια δύναται να συνεπάγεται, εκ των πραγμάτων, δυσμενείς διακρίσεις σε διασυννοριακές καταστάσεις. Στη σκέψη 56 το Δικαστήριο προσέθεσε ότι τούτο συμβαίνει στην περίπτωση που εθνική νομοθεσία η οποία εφαρμόζεται αδιακρίτως στους εγκατεστημένους στην ημεδαπή και στην αλλοδαπή επιχειρηματίες παρέχει φορολογικό πλεονέκτημα μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες επιχειρηματίας τηρεί προϋποθέσεις ή υποχρεώσεις οι οποίες προσιδιάζουν, εκ φύσεως ή εν τοις πράγμασι, στην εθνική αγορά, κατά τρόπον ώστε μόνον οι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην εθνική αγορά να μπορούν να τις τηρούν, ενώ οι εγκατεστημένοι στην αλλοδαπή επιχειρηματίες που πληρούν παρόμοιες προϋποθέσεις να μην τις τηρούν γενικώς.
54. Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, στο ερώτημα που τίθεται στην εκκρεμή υπόθεση δεν προκύπτει ευθεία απάντηση ούτε από τις προπαρατεθείσες ούτε από άλλες αποφάσεις του Δικαστηρίου.

Αναγκαιότητα της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

55. Το Hallinto-oikeus (διοικητικό πρωτοδικείο) πρέπει να απαντήσει στο ερώτημα αν η προσφεύγουσα πρέπει να εξομοιωθεί κατά τη φορολόγηση για το οικονομικό έτος 2020 με τους φινλανδικούς επενδυτικούς οργανισμούς που απαλλάσσονται από τον φόρο εισοδήματος, ώστε να μην υπέχει υποχρέωση καταβολής φόρου για τα εισοδήματα από μισθώματα και τις υπεραξίες που πραγματοποίησε στη Φινλανδία, ή εάν πρέπει για τα επίμαχα εισοδήματα στη Φινλανδία να της γίνει παρακράτηση φόρου στην πηγή.
56. Σύμφωνα με την εκδοθείσα από τη Verohallinto (φορολογική αρχή) δεσμευτική προκαταρκτική απόφαση, η προσφεύγουσα η οποία πρέπει να εξομοιωθεί ως προς τη φορολόγηση για το φορολογικό έτος 2019 με φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό που απαλλάσσεται από την καταβολή φόρων επί των εισοδημάτων, πρέπει να θεωρηθεί ως επενδυτικός οργανισμός που δεν απαλλάσσεται από τον φόρο βάσει του τεθέντος στην αρχή του έτους 2020 σε ισχύ άρθρου 20a του νόμου περί φόρου εισοδήματος και ως εκ τούτου υποχρεούται στην καταβολή φόρου στην πηγή για τα εισοδήματα που πραγματοποιεί στη Φινλανδία.
57. Στην κρινόμενη υπόθεση πρέπει να ερμηνευτεί αν η εθνική διάταξη του άρθρου 20a του νόμου περί φόρου εισοδήματος αντίκειται στα άρθρα 49, 63 και 65 ΣΛΕΕ, διότι σύμφωνα με την προαναφερθείσα νομοθετική διάταξη, εξομοιώνονται με απαλλασσόμενο από τον φόρο εισοδήματος φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό αποκλειστικά και μόνο οι αλλοδαποί επενδυτικοί

οργανισμοί ανοικτού τύπου που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση, ενώ για παράδειγμα επενδυτικοί οργανισμοί με τη μορφή εταιρίας όπως η προσφεύγουσα [σελ. 10 του πρωτοτύπου] δεν μπορούν μετά την τροποποίηση του νόμου να εξομοιωθούν πλέον με φινλανδικό επενδυτικό οργανισμό που απαλλάσσεται από τον φόρο. Σύμφωνα με τις φινλανδικές διατάξεις που ισχύουν για τους επενδυτικούς οργανισμούς, επενδυτικοί οργανισμοί μπορούν να ιδρυθούν μόνο με σύμβαση.

58. Το Hallinto-oikeus (διοικητικό πρωτοδικείο) δεν έχει υπόψη του προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου αναφορικά με την ερμηνεία των άρθρων 49, 63 και 65 ΣΛΕΕ επί των ανωτέρω τιθέμενων ερωτημάτων.
59. Στην «Α» SCPI και στη Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (νομική υπηρεσία για την προάσπιση των δικαιωμάτων των φορέων που μπορούν να προβαίνουν στην επιβολή φόρων) παρασχέθηκε η δυνατότητα να εκφράσουν την άποψή τους ως προς την υποβολή στο Δικαστήριο αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως.

Παρεμπίπτουσα διάταξη του Helsingin hallinto-oikeus (διοικητικού πρωτοδικείου του Ελσίνκι, Φινλανδία) περί υποβολής αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

60. Το Hallinto-oikeus (διοικητικό πρωτοδικείο) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) αναφορικά με την ερμηνεία των άρθρων 49, 63 και 65. Η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως είναι απαραίτητη προκειμένου το Hallinto-oikeus (διοικητικό πρωτοδικείο) να αποφανθεί επί της εκκρεμούς ενώπιόν του υποθέσεως.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 49, 63 και 65 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες μπορούν να εξομοιωθούν με φινλανδικούς επενδυτικούς οργανισμούς που απαλλάσσονται από τον φόρο εισοδήματος αποκλειστικά και μόνο αλλοδαποί επενδυτικοί οργανισμοί ανοικτού τύπου που έχουν δημιουργηθεί με σύμβαση, ενώ αλλοδαποί επενδυτικοί οργανισμοί οι οποίοι όσον αφορά τη νομική τους μορφή δεν έχουν συσταθεί με σύμβαση υπόκεινται στη φορολόγηση στην πηγή στη Φινλανδία, παρά το γεγονός ότι μεταξύ της καταστάσεώς τους και αυτής των φινλανδικών επενδυτικών οργανισμών δεν υφίσταται καμία άλλη σημαντική ουσιαστική διαφορά;

Μετά τη λήψη της προδικαστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου επί του υποβληθέντος ερωτήματος το Hallinto-oikeus (διοικητικό πρωτοδικείο) θα αποφανθεί οριστικά επί της υποθέσεως.

Ένδικα μέσα

Σύμφωνα με το άρθρο 108 του Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki (κώδικα διοικητικής δικονομίας) η παρούσα απόφαση δεν μπορεί να προσβληθεί αυτοτελώς. **[σελ. 11 του πρωτοτύπου]**

[παραλειπόμενα] **[σελ. 12 του πρωτοτύπου]** [παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ